

қайд мекунад, ки дар шароити муносибатҳои бозаргонӣ ва рушди сектори хусусӣ, ҷавобгарии маданӣ дар таъмини қонуният ва тартиботи ҷамъиятӣ аҳаммияти бештар пайдо кардааст. Бе механизмҳои зарурии истифодаи ҷавобгарӣ, таъмин кардани рафтори дурусти иштирокчиёни муомилоти маданӣ ва кафолати ҳуқуқии онҳо ғайриимкон аст.

Дар таҳқиқоти диссертатсионӣ, муқаррароти таърихии низоми ҳуқуқи хусусии римӣ, низоми ҳуқуқии зардуштӣ, низоми ҳуқуқии мусулмонӣ, қонунгузории маданияи замони Шуравӣ, Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, муқаррароти Кодекси маданияи ҚТ ва дигар қонунҳо мавриди омӯзиш қарор гирифта, инчунин муқаррароти Кодекси меҳнати ҚТ, Кодекси мурофиавии иқтисодӣ, Кодекси мурофиавии маданӣ ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, инчунин санадҳои ҳуқуқии зерқонунӣ таҳқиқ шудаанд. Дар диссертатсия, муаллиф хусусиятҳои асосии гуноҳ дар ҳуқуқи маданиро ҷудо карда, роҳҳои муайян намудани шакл, дараҷа ва ҳудуди гуноҳро ба таври аниқ муайян мекунад. Ӯ инчунин хусусиятҳои гуноҳ дар муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ ва фарқияти онҳо аз гуноҳ дар соҳаҳои дигар, аз ҷумла ҳуқуқи ҷиноятиро таҳлил намуда, ақидаҳои нав пешкаш намудааст. Дар натиҷаи таҳқиқоти гузаронидашуда, диссертант пешниҳодҳои муҳимро барои такмили қонунгузории ҚТ бо асоснокӣ ва боэътимод пешниҳод намуда, онҳоро барои рушди муносибатҳои маданӣ-ҳуқуқӣ мусоидаткунанда медонад.

Махсусан муаллиф дуруст зикр мекунад, ки гуноҳ ҳамчун муносибати руҳӣ бо аломатҳои объективии таркиби ҷиноят баррасӣ мегардад. Тарафи субъективии ҷиноят бошад, нисбатан васеътар доништа мешавад, чунки он муносибати руҳии шахсро бо аломатҳои объективӣ, ки аломати таркиби ҷиноят намебошанд, вале дар қонуни ҷиноятӣ ба сифати ҳолати вазнинкунанда пешбинӣ шудаанд, дарбар мегирад. Гуноҳ аломати ҳатмии тарафи субъективии тамоми таркибҳои ҷиноят мебошад. Мақсад ва ангеа аломатҳои иловагии он буда, тарафи субъективии на ҳар таркиби ҷиноятро тавсиф медиҳанд. Онҳо танҳо дар сурате аломати ҳатмии тарафи субъективии таркиби ҷиноят шуда метавонанд, ки дар диспозитсияи қисми махсуси КҶ пешбинӣ шуда бошанд ё аз табиати ҳуқуқии таркиби мушаххас бароянд. Гуноҳ, ангеа ва мақсад воқеияти объективиро ифода мекунанд, зухуроте, ки воқеан ҷой дорад. Онҳо даркшаванда буда, мазмунашон аз рӯи қонуни ҷиноятӣ тавассути таҳлил ва баҳодиҳии ҳама ҳолатҳои объективии содир шудани ҷиноят муқаррар карда мешавад (саҳ.66).

Муаллиф дар натиҷаи омӯзиши афкори олимони гуногун ба хулосае меояд, ки дар илми ҳуқуқи маданияи муосир нуқтаи назари қобили қабул доир ба таснифоти гуноҳ дар ҳуқуқи маданӣ мавҷуд мебошад, ки тибқи

он гуноҳ ба ду шакли асосӣ: қасдона ва беэҳтиётӣ тақсим карда шуда, беэҳтиётӣ дар навбати худ ба беэҳтиётии одӣ ва беэҳтиётии дағалона чудо мешавад.

Бо ин асосҳо диссертант чунин мешуморад, ки қасд дар ҳуқуқи маданӣ ин аз ҷониби иштирокчии муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ дарк намудани хусусияти ғайриқонунии амали худ, пешгӯии эҳтимолии оқибатҳои зараровар ва хоҳиш (қасди мустақим) ё тахмини бошуурона (қасди бавосита) ба вучуд омадани чунин оқибатҳо фаҳмида мешавад.

Ба ақидаи муаллиф, талаби эҳтиёткорӣ ва ғамхории шахс пеш аз ҳама ба тадбирҳои андешидаи ӯ дахл дошта, шакли ифодаи иродаи амалии ӯ оид ба иҷрои матлуби уҳдадорӣ ё татбиқи ҳуқуқ мебошад. Вобаста ба тадбирҳои андешидаи шахс ду ҳолатро чудо кардан мумкин аст: ҳолати миқдорӣ ва сифатӣ. Ҳолати миқдорӣ аз он иборат аст, ки барои иҷрои дурусти уҳдадорӣ тамоми чораҳо андешида мешаванд. Омили сифатӣ бо он пешакӣ муайян карда мешавад, ки дар асоси талаби эҳтиёткорона чораҳо бояд саривақт андешида шаванд, онҳо бояд самарабахш бошанд ва аз хавфи эҳтимолии вайрон кардани уҳдадорӣ хусусияти пешгирикунанда дошта бошанд. Дар баробари ин, талаби чидду ҷаҳд маънои онро дорад, ки ҳар як тадбир бояд бо чидду ҷаҳди шахсе сурат гирад, ки бо кӯмаки он барои иҷрои уҳдадориҳо ва ё ба таври дуруст амалӣ намудан салоҳиятнок бошад. Яъне, чидду ҷаҳд маҳз аз тарафи ҳамагон иштирокчии муносибатҳои маданӣ амалӣ карда шавад, ки муносибатҳои ҳуқуқӣ ба ӯ дахл доранд.

Ба андешаи муаллиф ҳодисаи субъективӣ ҳамчун сарҳади гуноҳ аз як тараф бояд аз қувваи рафънопазир (ҳодисаи объективӣ) сарҳади ҳодисаи субъективии тарафи муқобил чудо карда шавад. Дар сурати мавҷуд набудани ҳодисаи субъективӣ дар бораи бегуноҳии вайронкунанда қувваи рафънопазир (ҳодисаи объективӣ) бевосита шаҳодат медиҳад.

Диссертант муайян намудааст, ки ҳодиса дар ҳуқуқи маданӣ худуди муайян намудани гуноҳ ва бегуноҳии шахс дар муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ баромад карда, асосан бо беэҳтиётии содда ҳамсарҳад мебошад.

Зимни таҳияи диссертатсия муаллиф таҷрибаи судиро таҳлил намуда, ба хулоса омадааст, ки нақши суд дар муайян намудани худуди гуноҳ дар вайрон кардани уҳдадориҳои шартномавӣ дар ҳуқуқи маданӣ ҳалкунанда мебошад. Зеро маҳз суд бо назардошти ҳолатҳои парванда ва рафтори ҳам қарздор ва ҳам кредитор, ки дар маҷмӯъ барои иҷро накардан ва ё иҷрои номатлуби уҳдадорӣ оварда расонидааст, ба назар гирифта, масъалаи ҷавобгарии маданияро ҳал мекунад. Аз ҷониби суд пурра баҳо додан ба ҳолатҳои парванда ва рафтори субъектони

муносибатҳои маданӣ омили асосии муайян намудани ҷавобгарӣ дар ҳуқуқи маданӣ мебошад.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани наwgонӣ, аҳаммиати илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст.

Натиҷаҳои диссертатсия дар нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванда инъикос меёбад. Бори аввал аз тарафи муаллифи диссертатсия зикр карда шудааст, ки гуноҳ дар муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ ба ду шакл: қасдона ва беэҳтиётӣ тақсим мешавад. Қасд дар ҳуқуқи маданӣ аз ҷониби иштирокчии муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ ҳамчун дарк намудани хусусияти ғайриқонунии амали худ, пешгӯии эҳтимолии оқибатҳои зараровар ва хоҳиш (қасди мустақим) ё тахмини бошуурона (қасди бавосита) ба вучуд омадани чунин оқибатҳо фаҳмида мешавад. Ҳуқуқвайронкунии маданӣ аз беэҳтиётӣ содиргардида эътироф мешавад, ки агар иштирокчии муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ фаро расидани оқибати манфии амали (беамалии) худро пешгӯӣ карда метавонист ва ё мебоист пешгӯӣ мекард, вале аз худбоварӣ ва ё хунукназарӣ ба пешгирии онҳо боварӣ дошт. Омили асосии фарқкунандаи шаклҳои беэҳтиётӣ бо чунин тарзҳо муайян карда мешавад: 1) дар ҳуди матни қонунгузорӣ дарҷ карда шудааст; 2) вобаста ба шахсияти ҳуқуқвайронкунанда; 3) аз рӯи ҳолати содиргардидани кирдор; 4) аз рӯи оқибати дахлдори фарорасида (саҳ 16.).

Муаллиф хулоса мекунад, ки гуноҳи шахси ҳуқуқӣ муносибати руҳии мақомоти шахси ҳуқуқӣ, кормандони мақомоти шахси ҳуқуқӣ ва шахсони дигаре, ки шахси ҳуқуқӣ дар иҷрои уҳдадорихо ҷалб намудааст, хилофи талаботи қонунгузорӣ ё шартнома ва оқибатҳои он буда, дар шакли қасд ё беэҳтиётӣ содиргардида, боиси пайдо шудани ҷавобгарии ҳуқуқии маданияи шахси ҳуқуқӣ мегардад.

Барои товони зиён аз ҷониби сохторҳои оммавӣ ҳуқуқӣ мутобиқи қоидаҳои умумӣ шартҳои зайл заруранд: 1. Аз ҷониби мақомоти давлатӣ, мақомоти худидоракунии маҳаллӣ ё шахсони мансабдори онҳо содир намудани амали (беамалии) ғайриқонунӣ; 2. Дар субъектони муомилоти маданӣ мавҷуд будани зиён; 3. Мавҷуд будани робитаи сабабӣ байни рафтори ғайриқонунӣ ва зиёни бамиёномада; 4. Мавҷуд будани гуноҳи шахсе, ки ба вайронкунии ҳуқуқ роҳ додааст. Ҳангоми мавҷуд набудани ҳатто яке аз ин асосҳо зиёни бамиёномада товон карда намешавад, агар дар қонун тартиби дигаре пешбинӣ нашуда бошад.

Зикр мегардад, ки қонунгузори амалкунандаи ҚТ якҷанд шаклҳои иштироки давлатро дар муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ пешбинӣ намудааст, ки аз инҳо иборат мебошанд: яқум, давлат ба воситаи мақомоти худ ҳамчун субъекти муносибатҳои ҳуқуқӣ дар муомилоти

маданӣ баромад мекунад. Амали мақомоти давлатӣ дар ин муносибатҳои ҳуқуқӣ бо амали давлат муайян карда мешавад, аз ин рӯ, масъулияти маданӣ бевосита ба зиммаи давлат гузошта мешавад. Дуюм, давлатро дар муомилоти маданӣ шахсони ҳуқуқии давлатӣ (ташкилотҳо) намояндагӣ мекунанд. Давлат дар чунин муносибатҳои ҳуқуқӣ бавосита иштирок мекунад. Чунин ҷакли иштироки давлат дар муносибатҳои ҳуқуқӣ -маданӣ паҳнгардида мебошад (саҳ18).

Диссертант дуруст қайд мекунад, ки давлат ҳамчун субъекти муносибатҳои молумулкие, ки бо қонуни маданӣ танзим мешавад, баромад карда, бояд аз рӯи уҳдадориҳои худ ҳангоми иҷро накардан ва ё иҷрои номатлуби уҳдадориҳо ҷавобгар бошад. Поймол кардани ҳуқуқи субъектҳои муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ боиси зарурати барқарор намудани ҳуқуқи вайроншуда мегардад. Давлат ҳамчун субъекти муносибатҳои молумулкии бо Конститутсияи ҚТ, Кодекси маданияи ҚТ танзимшаванда баромад мекунад ва барои уҳдадориҳои худ дар ҳолати иҷро накардан ва ё иҷрои номатлуби уҳдадориҳо, ки дар натиҷаи он ҳуқуқ ва манфиатҳои субъектҳои ҳуқуқ вайрон гардида, ба онҳо зарар расонда шудааст, масъулият ба зимма дорад.

Муаллиф дар рисола ба хулоса омадааст, ки ҷавобгари маданӣ-ҳуқуқии давлат дар ташаккули меъёрҳои муассири ҳуқуқ, татбиқи чораҳои пешгирикунанда, ки ба рафъи бесамарии онҳо ва пешгирии расонидани зарар ба субъектҳои ҳуқуқ нигаронида шудаанд, бояд аз самтҳои асосии мубориза бо коррупсия ва фаъолияти мақомоти давлатӣ баррасӣ карда шаванд.

Муаллиф муайян намудааст, ки тибқи шартномаи маданӣ-ҳуқуқии шахси ҳуқуқӣ (қарздори асосӣ) дар асоси музднокӣ ва ё бемузди шахси дигарро, ки бо ӯ дар муносибатҳои меҳнатӣ қарор надорад, ба иҷрои уҳдадориҳои ҷалб мекунад. Дар ин сурат чунин меҳисобад, ки масъулият бояд пурра ба зиммаи шахси ҳуқуқӣ вогузор карда шавад. Аз ин рӯ, ба андешаи муаллиф мувофиқи мақсад мебошад, ки ҳолати мазкур дар қонунгузори пешбинӣ карда шуда, дар қонунгузори амалкунанда тағйирот ворид карда шавад. Ба хусус муаллиф пешниҳод кардааст, ки дар ҷумлаи якуми м.463 КМ ҚТ пас аз калимаҳои «кормандони қарздор» аломат ва калимаҳои «, инчунин шахсони дигаре, ки қарздор тибқи аҳдҳои маданӣ-ҳуқуқӣ дар иҷрои уҳдадориҳо ҷалб намудааст» ворид карда шавад.

Навгони илмии рисола дар он зоҳир мегардад, ки ин таҳқиқоти диссертатсионӣ хусусияти нав ва беназир дорад, зеро он ҳамчун аввалин таҳқиқоти ҳамаҷонибаи масъалаи гуноҳ дар вайронкунии уҳдадориҳои

шартномавӣ анҷом дода шудааст ва ҷанбаҳои зеринро дар бар мегирад:

– Мафҳуми нави умумии гуноҳ дар ҳуқуқи римӣ бо таҳлили меъёрҳои ҳуқуқи римӣ, равишҳои мавҷуда нисбат ба мафҳуми гуноҳ дар ҳуқуқи хусусии римӣ номувофиқ арзёбӣ шуда, асосноккунии мафҳуми нав пешниҳод гардидааст;

– Асосҳои методологии омӯзиши гуноҳ методологияи таҳқиқи масъалаҳои гуноҳ дар вайронкунии уҳдадориҳои шартномавӣ таҳия ва пешниҳод шудааст;

– Тафсири муфассали мафҳумҳои гуногун бо назардошти қонуни муқарраркардаи бегуноҳии шахс, моҳияти гуноҳ дар вайронкунии уҳдадориҳои шартномавӣ муайян гардида, мафҳумҳои гуноҳи қарздор, гуноҳи кредитор (қарздиҳанда), гуноҳи шахси ҳуқуқӣ, гуноҳи соҳибкорони инфиродӣ, сӯиқасд, беэҳтиётӣ ва дараҷаҳои он, аз ҷумла беэҳтиётӣ одӣ ва дағалона, бо шарҳи асоснок пешниҳод шудаанд;

– Пешниҳодҳо оид ба тақмили қонунгузори маданӣ, ки масъалаҳои гуноҳи вайронкунандаи уҳдадориҳои шартномавиро танзим менамояд, таҳия ва асоснок карда шудаанд;

– Ин таҳқиқот на танҳо масъалаҳои назариявии муҳими ҳуқуқиро равшан менамояд, балки заминаи амалии мукамал барои ислоҳоти қонунгузорӣ пешниҳод мекунад.

Дар баробари бартарияҳо дар диссертатсия як чанд масъалаҳои баҳсталаб мавҷуд аст:

1. Дар нуктаи 5 ба ҳимоя пешниҳодшуда омадааст, ки: «Муаллиф таваккалро ҳамчун шакли гуноҳ эътироф намекунад ва асоснок мекунад, ки бо дарназардошти хусусияти иқтисодии фаъолияти соҳибкорӣ ва он, ки таваккал дар фаъолиятҳои соҳибкорӣ ба таври табиӣ вуҷуд дорад, эҳтимолияти рӯйдодҳои ногувор ва натиҷаҳои манфии он ба уҳдаи соҳибкор вогузор мешавад».

Ин хулосабарории муаллиф қобили дастгирист, дар ҳақиқатан ҳам дар замони муосир мухтаво ва моҳияти таваккал вобаста ба пайдо шудани муносибатҳои бозаргонӣ таҷдиди назар шудааст. Аммо то имрӯз олимони ҳамон концепсияи давраи шуравиро, ки таҳқиқотҳои профессор Ойгензихт В.А. ба он бахшида шуда, ҷавобгӯ ба талаботи ҳамон замон буд, истифода мекунанд. Бинобар ин, муаллиф ин масъаларо ба таври васеъ дар ҳимояи ошкоро асоснок мекард, ба мақсад мувофиқ мебуд.

2. Дар Тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот тағйирот ба қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла ба Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод гардидааст. Дар банди 1 ин пешниҳодҳо омадааст, ки: Дар КМ ҚТ моддаи 2 қисми шашум дар таҳрири зерин илова карда шавад: «Қонунгузори маданӣ муносибатҳои

байни иштирокчиёни фаъолияти соҳибкорӣ ё фаъолияти дигари иқтисодиро ба амал бароварда ё иштироки онҳоро танзим менамояд. Соҳибкорӣ фаъолияти мустақили ба таваккали худ амалишавандаи шахсони ба чунин сифат бо тартиби муқарраркардаи қонун ба қайд гирифташудае мебошад, ки барои мунтазам ба даст даровардани фоида аз истифодаи молу мулк, фурӯши мол, иҷрои кор ё расонидани хизмат равона карда шудааст».

Савол ба миён меояд, ки ин тағйирот ба КМ ҚТ дар муайян намудани гуноҳ дар вайрон кардани уҳдадориҳои шартномавӣ чӣ рабт дорад?

3. Пешниҳод гардидаст, ки «гуноҳ» ҳамчун принцип дар қисми якуми моддаи 3 Кодекси маданияи ҚТ ворид карда шавад. Ин пешниҳод баҳснок мебошад, чунки дар ҳуқуқи маданӣ ҷавобгарии бегуноҳ ҷой дорад ва функцияи асосии ҷавобгарии ҳуқуқи маданӣ таъмини барқарор намудани ҳуқуқҳои вайронгардидаи маданӣ мебошад.

Эродҳои пешниҳодшуда хусусияти тавсиявӣ дошта мазмуни рисолаҳо коста намегардонанд.

Мутобиқати таҳассуси илмии довталаб ба дараҷаи илмӣ.

Диссертатсияи Додозода Абдуманон Махсуд дар мавзӯи «Масъалаҳои гуноҳ дар вайронкунии уҳдадориҳои шартномавӣ дар ҳуқуқи маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 сентябри соли 2021, №7 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Диссертатсия ва автореферат дар семинари васеи илмӣ-назариявӣ назди кафедраи ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳокима шуд. Дар семинар 8 нафар иштирок намуданд: тарафдор 8 нафар, зид - нест, бетараф- нест. Протоколи семинари илмӣ-назариявӣ аз 14.01.2025, № 6

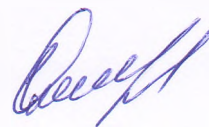
Диссертатсияи баррасигардида аз лиҳози мубрамият, ном ва нақшаи мавзӯ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо, пайдарҳам бо услуби илмӣ таҳия гардидааст. Дар он ақидаҳои гуногуни илмӣ, маводҳои қорӣ ва таҷрибаи татбиқи ҳуқуқ таҳлил гардида, хулосаҳои муҳим ва тавсияҳои муфид ҷиҳати такмили илми ҳуқуқшиносӣ манзур шудааст. Дар маҷмӯъ диссертатсияи Додозода Абдуманон Махсуд дар мавзӯи «Масъалаҳои гуноҳ дар вайронкунии уҳдадориҳои шартномавӣ дар ҳуқуқи маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи

гражданӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи бандҳои 33-35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ доир ба ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи ғражданӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ мебошад.

Тақризи муассисаи тақриздиханда аз ҷониби Раупова Манзура Турсуновна, профессори кафедраи ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, д.и.х., профессор, дар асоси талаботи бандҳои 76-79 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, омода карда шуда, он дар ҷаласаи кафедраи ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳокима ва ҷонибдорӣ карда шудааст. Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 8 нафар, ба тарафдори овоз доданд 8 нафар, муқобил, бетараф нест, 14 январи соли 2025 (протоколи № 6)

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ:

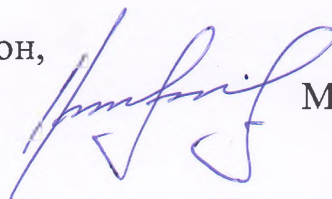
Мудири кафедраи ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Олимзода Д.А.

Котиби семинари васеи илмӣ-назариявӣ:

Дотсенти кафедраи ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Мирзозода П.И.

Ташхисгар, профессори кафедраи
ҳуқуқи маданӣ ва иқтисодии факултети
ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,
д.и.ҳ., профессор,

Раупова М.Т.

“Имзоҳои Олимзода Д. А., Мироззода П.И.
ва Раупова М.Т-ро тасдиқ менамоям:”

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори ва
корҳои махсуси Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зоирхонзода Ф.З.

« 14 » 01 соли 2025

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе кӯчаи Саид Носир - 33